

برنگ (برنگیا)

یک شاهراه میان قاره‌های پیش از تاریخ میان آسیا و آمریکا

نیکلای ن. دیکوف

دیرین شناس اهل شوروی برای نخستین بار به کار برد و در حدود دوست سال پیش عقیدهٔ کلی استیجان پب، کراسنیکوف، یکی از اعضای فرهنگستان روسیه براین بود که در آن نقطه میان آسیا و آمریکا یک راه زمینی وجود داشته است.

تحقیقات علمی بعدی وجود برنگیا را تأیید کرده و این توان را به ما داد که نقشهٔ مسیر رودخانه‌ها و دریاچه‌های آنرا به تصویر کشیده و تصویری از چگونگی آب و هوای آنرا به جانوران و گیاهان آن به دست آوریم. برنگیا دشتی بود منبسط که جنوب آن را جنگل و شمال آن را جلگه‌های تندرا و استپ در برمی گرفت. در این جلگه‌ها گلخانه‌های ماسرت، گلابریش، کرم‌ماندار (بیزون)، اسپهان و رمنی و گوزنها چرا می‌کردند.

بر خلاف آناتولیس اسرائیل، برنگیا عملاً وجود داشته و همانند آناتولیس به زیر آب رفته است. این حادثه در حدود ۶۰۰۰۰ سال پیش با آب شدن تدریجی یخچالهای طبیعی عظیم آخرین دوران بزرگ یخبندان اتفاق افتاد. در آن هنگام سطح اقیانوس آرام تا دوست متر بالا آمد و عبود رنگیهای وسیع میان چوکونکا و آلاسکا را آب فرا گرفت. از آن زمان آب دریا‌های بزرگ و چوکونکا و باب برنگ که آنها را به هم متصل می‌ساخت، در این نطقه در هم آمیخت.

مستند کشف ستم این منطقهٔ عظیم از زمین (در دهه ۱۶۶۰) که در حال حاضر در زیر آب است، به دیویدم. هویکینس زمین‌شناس آمریکایی تعلق دارد. هر چند که در واقع اصطلاح «برنگیا» را در سال ۱۹۲۵ پتر ب. سوتکین

در طول دو میلیون سال گذشته، ذخایر عظیم بسخ که بخشهای گسترده‌ای از سطح زمین را پوشانده بود، حدود بیست پانز فو پ شده است، و هر دوران یخبندان حدود ۱۰۰۰۰۰ سال به میزان آکسیده است. هر بار که لایه‌های یخ به حداکثر وسعت خود می‌رسد، حجم آبی که از اقیانوسها کاشته می‌شد در حدود ۳۰ میلیون کیلومتر مکعب بود. این موضوع باعث پایین رفتن سطح آب دریا به مقدار تقریبی ۱۰۰ متر گردید.

باستان شناسان چنین نفع است که می‌باشند سطح پایینتر آب دریاها در طول دورانهای یخبندان، فضا‌های وسیعتری را برای زندگی قبایل دورانه‌های یخبندان پاریینه سنگی به وجود آورده بود (پیش از ۱۰۰۰۰۰ سال پیش)، و این که مهاجرتهای میان قاره‌ها و جزایر، با ایجاد سرزمینها بسا تنگه‌های باریک میان آنها متداول گردید. باستان شناسان دریایی با کتون محوطه‌های پیش از تاریخ به زیر آب رفته را در فلات قاره مطالعه می‌کنند، و بی‌شک و تردید ثابت کرده‌اند که استقرار انسان پیش از تاریخ در نقاط پایینتر از سطح امروزی دریا به وقوع پیوسته است. مطالعه سرزمینهای باریک میان قاره‌های مسکن است در بچهای را بر یکی از مهم‌ترین او هنوز تقریباً ناشناخته روند‌های تاریخ انسان، حتی بهره‌کنی انسان از قاره‌های جهان پس از تطوّر او در ۱۵ میلیون سال پیش در فترق امریقه، گنگایسید، در مسافله زیر سیستان، ن. دیکوف، مشخص بررس، یعنی از به‌پلهای رمنی، میان‌قاره‌های مشهور به برنگ را توصیف می‌کند که در زمانهای پیش از تاریخ از سیریه به آلاسکا کشیده بود.

منظره گزّه زمین و روابط میان تارهای پختن، یعنی دورتهای پختن در زمانهایی که سطح آب دریاها پایین است، و مسیرهای کلی مهاجرتهای انسان در هزاران سال پیش.

عجیب این که در طول دورتهای پختن، یعنی هنگامی که آبهای جهان به لایه‌های یخ تبدیل شده و در نتیجه سرزمینهای وسیع یست در طول سواحل (فلاتها) به زمینهای خشک مبدل گردید، برنگی چند بار بالاتر از سطح آب پدیدار شد. دورتهای پختن و میان پختن یکی پس از دیگری فرار رسید و هنگامی که حرارت افزایش یافت، بغها آب شد و در محلی که قبلاً خشکی بود، تنگه‌ای میان آسیا و آمریکا پدیدار گردید. در آغاز و پایان دورتهای پختن، که هر یک چندین هزار سال به درازا کشید، میان لایه‌های یخ دو بخش شرقی و غربی، سرزمین خشک نسبتاً وسیعی وجود داشت. در این دورتهای همچنین، راه مستقیمی بود که انسانها و جانوران می‌توانستند از آسیا به بخشهای درونی آمریکا که پوشیده از یخ بود، مهاجرت کنند. نکته اصلی در برنگی که علاقه باستان‌شناسان را به خود جلب می‌کند، همانا مسئله مهاجرت مردمان پیش از تاریخ از نواحی اصلی خود آسیا به قاره آمریکا است.

باستان‌شناسان در گل ولای ایالت واشینگتن در انتظار یافتن ردیای انسانهای دوران پختن هستند که در راه خود از آسیا به آمریکا از آن گذشته‌اند. فلاتهای زیر آب، به زودی آغاز خواهد شد. اما در حال حاضر در آسیا کلمبیاکا و آلاسکا کشتیاب و حفاریات فشرده باستان‌شناسی برای دستیابی به سرزمین در آب فرو رفته برنگی در دست انجام است. این تحقیقات نظریه‌هایی را درباره مر اهل مهاجرت جمعیتها از طریق برنگی و ماریت فرهنگی آنها ارائه می‌کند. تحقیقات فوق همچنین به ما کمک می‌کند تا استراتژی خود را برای تسخیرهای باستان‌شناسی زیر آبی که باید به مرحله اجرا درآید، و ویژگیهای موقع نگاری و لایه نگاری محوطه‌های شناخته

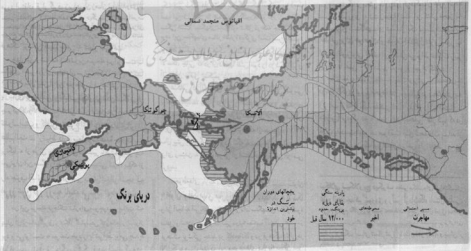
شده در نزدیکیهای برنگی را در برگیرد، به کار بندیم. در سال ۱۹۶۶، نویسنده این مقاله پس از تدارک برنامه‌ای برای تحقیقات باستان‌شناسی در شمال شرق، با در نظر داشتن حل مسئله ساکنان اولیه آمریکا، جنس منظر را آغاز کرد. حفاریاتی که تا کنون انجام یافته است محوطه‌های بسیاری سنگی زینتی را در کاسه‌های کاسه‌ها و چوکونکا آشکار ساخته، که در حال حاضر برای مطالعه مسئله مهاجرت ساکنان اولیه آمریکا از طریق برنگی منابع اصلی اطلاعات را تشکیل می‌دهند. مدارک تازه‌ای که همه ساله از این منطقه به دست می‌آید، نشان می‌دهد که برنگی که بعدها از مراکز تمدن باستان جدا شد، در آن زمان نه یک بخش دور افتاده و عقب مانده جهان، بلکه یکی از شاهراههای بزرگ آن بود که با برنگی میان دو سرزمینی که در حال حاضر آسیا و آمریکای شمالی نامیده می‌شود، تشکیل راه خشکی پهن‌تری را می‌داد.

اطلاعات به دست آمده توسط باستان‌شناسان شوروی و آمریکا ما را قادر می‌سازد که با درجات گوناگونی از دقت، چهار مرحله سکون شدن در برنگی تشخیص دهیم. نخستین مرحله هنوز از بسیاری جهات فرضی، اما از لحاظ منطقی الزامی است. این مرحله ظاهراً با دوران پختن سابق آلمس و مسرف به دوران پختن زیربانگ (۷۰۰۰ تا ۵۰۰۰ سال پیش) را با آغاز آخرین دوران پختن و منتهی‌سور به دوران پختن سرسنگ (۲۸۰۰۰ تا ۲۰۰۰۰ سال پیش) برابر بوده است. شاید بتوان کمترین دست‌انتهای باستانی به دست آمده از آمریکا را، همراه با سنگریزه‌های لپس و آنچه که به نظر می‌رسد الگوهای این دست ساخته‌های منقول باستانی باشند، به این مرحله نسبت داد که در

محوطه‌هایی در بخش خاور دور اتحاد جماهیر شوروی در چوکونکا و دیگر جاها یافت شده‌اند. دومین مرحله که نیز تا حد زیادی فرضی است، با دوران میان ۲۰۰۰۰ تا ۱۲۰۰۰ سال پیش مطابقت دارد که در طول آن پختن دوران سرسنگ و به‌تدریج حد خود و برنگی به بالاترین ابعاد خود رسید. در این مرحله جلگه‌های تدریجاً آب و اسف برنگی، که به اشغال جانوران عظیم‌الجثه درآمده بود، تشکیل منطقه طبیعی واحدی را می‌داد، که در غرب و شرق با بخش‌های طبیعی، و در جتر به با آبهای نسبتاً گرم اقیانوس آرام، از سرزمینهای پیرامون خود جدا شده بود.

به احتمال چندی پیش از آن، در این سرزمین بسته وجه تمایزی میان دو منطقه فرهنگی وجود نداشته است. منطقه قاره‌ای، که در تندر - استپهای آن شکار و روزان جانوران پستانداران عظیم‌الجثه را شکار می‌کردند و منطقه آرام شمالی که در سواحل آن شکار و روزان (که ما هنوز چیز زیادی درباره آنها نمی‌دانیم) گهگاه از منابع دریایی آن بهره‌برداری می‌کردند. از نظر فنی، این سرزمین بسته هنوز منطقه‌ای بود پیوسته با فرهنگی تقریباً یک شکل. مرحله سوم، که به طور کامل شناخته شده است، با

محوطه‌های پراکنده در نزدیکیهای غربی پسرنگی، در کلمبیاکا، در فرهنگ پوشکی قدیم مطابقت دارد که با استاد به تاریخنگاری از طریق آلتو - مگنتیک به حدود ۱۲۰۰۰ تا ۱۲۰۰۰ سال پیش، و به احتمال قویتر، تاریخنگاری شده است. از این دوره به بعد، می‌توان درباره روابط فرهنگی میان آسیا و آمریکا از راه برنگی - شاید هم درباره جمعیت مهاجر، به هنگامی که درباره شباهت حیرت‌آور سنگهای نوک نیز دو لایه دستار برای سلاحهای پرتاب گردنی از پوشکی و سنگهای مشابه

منظره حفريات (قسمت جلوي تصوير) يوشكي، يك مسحوطهٔ سپارينه سنگي در گامباجانگا. در اطراف تصوير، ابزار سنگي به دست آمده در آن مسحوطه نشان داده شده است.

گزارش شده است. این امر نشان می‌دهد که حرکت مستقیم جمعیت از چوکوتکا به آلاسکا یعنی ۱۶۲۰۰۰ تا ۱۶۱۰۰۰ سال پیش اتفاق افتاد هنگامی که برنگیا به نحو قابل ملاحظه شروع به کوچک شدن کرد. تا این که سرانجام تنگه‌ای که قبلاً نیز وجود داشت پدیدار گردید. باستان‌شناسان برآورد کرده‌اند که در سرزمین به زیر آب رفتهٔ برنگیا کار می‌کنند. می‌توانند در انتظار کشفیات غیره کنند باشند. آنها قادرند از جدیدترین وسایل غواصی موجود در کتدهای مساند آکادمیسین سیاسوف سودجویند که در بخش خاور دور فرهنگستان علوم اتحاد جماهیر شوروی به ثبت رسیده است. این کتشی مجهز به جدیدترین دستگاههای شامس یک سیستم تعلیمات اطلاعاتی برای غواصان و نظارت (کنترل) از راه دور با ارتباط تلویزیونی است. این کتشی می‌تواند عملیات زیر آبی را تا عمق ۳۰۰ متری به مورد اجراء بخمارد. با توجه به نتیجهٔ انجام تحقیقات زیرآبی، و کتدهای ما دربارهٔ الگوی توزیع محوطه‌های باستانی در بخشهای به زیر آب رفتهٔ برنگیا، مقتضی است که کار را (به احتمال با معنزی) نزدیک دهانهٔ پست رودخانه‌هایی آغاز کنیم که در فلات به دست آمده‌اند. مسوئیت این تحقیقات بسبب از اهمیت علمی بزرگ بین‌المللی برخوردار باشد. ■

کامباجانگا به طور کامل مورد مطالعه قرار گرفته است. ویژگی این فرهنگ استقرارگاه بزرگ آن است. در بزرگترین استقرارگاه آن تا کنون سی محل مسکونی حفاری شده است. این مسلهای مسکونی کاملاً متفاوت از چادرهای دو نفرهٔ دوران فرهنگ یوشکی قدیم است. در ابزار سنگی نیز تفاوت‌های مشخص وجود دارد. کنار سنگهای توک تیز دو لبه و پردهٔ برگی شکل برای سلاحهای پرتاب گردنی، سنگهای تزیینی دیگری به دست آمد که مورد علاقهٔ زبانهٔ آلتونها و اسکیموها بوده است. یک قبر سنگ اطلی، شبیه به یک سنگ اسکیمو به دست آمد. این قبر یکی از قدیمیترین گورها در دوران سپارینه سنگی است. سنگهای مادر گوه شکل در همه جا متداول بود. این سنگهای مادر اشارهٔ دیگری است بسو ویتسوود. ارتباط مسلم میان فرهنگ یوشکی و فرهنگ دانالی در آلاسکا، جایی که در آن‌دهانه‌ها نقش طود و امد شکل‌گیری آلتوهای مانیل اسکیمو بازی کردند.

هنگامی که آلتوهای مانیل اسکیمو به بخش جنوبی برنگیا رسیدند، شکار دریایی را گسترش داده و به تدریج آنرا شدت بخشیدند. عامل باری دهنده در این امر کاهش قابل ملاحظه در وسعت برنگیا بود (که از حدود ۱۶۲۰۰۰ سال پیش آغاز گردیده بود). تنگه به تدریج پدیدار شد و برای رسیدن به سمت شرقی آن استفاده از قایق الزامی گردید.

محوطه‌های پارتیه سنگی در چوکوتکا را شاید بتوان به عنوان توقفگاهی میان‌راهی در راه کامباجانگا به آلاسکا و از آنجا به آمریکا منظر قرار داد. سنگهای صابرد گوه شکل و سلاحهای توک تیز دولتهٔ مشابه آنهاهی که در فرهنگ یوشکی جدید در کامباجانگا و در فرهنگ دانالی در آلاسکا به دست آمد، در این محوطه‌های سپارینه سنگی نیز

به دست آمده از محوطه‌های در ایالت واشنگتن در شمال غرب ایالات متحده آمریکا فکر کنیم. به طور تقریباً قاطع اظهار نظر کرد.

این آخرین دوره‌ای بود که در طول آن اسکان برقراری ارتباط فرهنگی و شاید مهاجرتهای جمعیتی از راه سرزمینهای کاملاً خشک وجود داشتند. زیرا تا آغاز هزارهٔ سیزدهم، هنوز تنگه‌ای برنگیا را به دو بخش تقسیم نکرده بود. سواحل غرب شمال غرب آمریکا نیز که پوشیده از یخچالها بود، می‌توانست برای رفتن از برنگیا به آمریکا مورد استفاده قرار گیرد. زیرا در آن زمان تا حدودی از حجم یخچالها کاسته شده بود و دیگر برای مهاجرت جمعیتها در طول سواحل اقیانوس آرام، به ویژه برای جوامع درگیر با شکار روزی، ماهیگیری و گردآوری، مانند فرهنگ یوشکی قدیم، مانعی به شمار نمی‌رفتند.

چهارمین و شناخته شده‌ترین مرحله برابر است با سالهای آخر دوران یخبندان سرسنگ (۱۶۲۰۰۰ تا ۱۶۱۰۰۰ سال پیش). این مرحله با فرسایش بیشتر و بازسازی پوششهای برنگیا - پهناورتر شدن تنگهٔ میان چوکوتکا و آلاسکا، باطلانی شدن تدریجی زمینهای نندراسانتی و کاهش در تنوع انواع و تعداد جانوران عظیم‌الجثه - ارتباط دارد. مهاجرت عمدهٔ جمعیت به برنگیا نه از طریق جادهٔ شمالی در مسیر یاگونیا (اگر چه نمی‌توان این مسئله را به طور کامل مستثنی کرد) بلکه از راه جنوب اقیانوس آرام در مسیر بخش شمالی آنچه که امروز شرق دور روسیه نامیده می‌شود، انجام گرفت.

در این مرحله فرهنگ تازه‌ای موجودیت یافت که بنیان آن بر ماهیگیری و شکار گامویش کوهاندار استوار بود و می‌توانست به سرعت خود را با شرایط بومی جدید تطبیق دهد. نام آن فرهنگ یوشکی منجمد استند. قه در

نیکلای نیکولایویچ دیوکوف عضو کمیته‌ای فرهنگستان علوم اتحاد جماهیر شوروی و رئیس آزمایشگاه باستان‌شناسی، تاریخ و قوم‌نگاری مؤسسهٔ تحقیقات علمی شرق بخش خاور دور فرهنگستان است. وی نویسندهٔ هفت مینو گراف، شامل فرهنگ آسیای شمال شرقی باستان (دو جلد)، و بیش از یکصد و پنجاه مقالهٔ علمی است.